

С

Народний тижневик

СУБОТА

“Олімпія”

ВІКНА
МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ

ДВЕРІ

ЖАЛЮЗІ

РОЛЕТІ

ТКАНИННІ ТА ЗАХИСНІ

Тел.: 405-862

вул.Перемоги, 10, 3-й поверх

A black and white photograph of a window with horizontal blinds partially open, showing a view of trees outside. To the right of the window is a door with a glass panel. The advertisement text is overlaid on the left side of the image.

Лист у редакцію «Крик душі»

... Соборний майдан, приблизно дев'ята година вечора, концерт. Навколо гамін, валяються скляні пляшки... Зовсім близько відчуваю сторонній запах.

Схоже на фарбу, лак для нігтів, бензин... Ні, це щось інше... На допомогу приходять подруга: „Відчуваєш запах „Моменту“?” повертаюся, позаду стоять двоє хлопчаків і якимось неприродно танцюють. Старший часто закриває обличчя рукавом, а потім мало не б'є молодшого, бо той недостатньо високо стрибає. Ось і друге обличчя поринає за насолодою десь у кишеню. Янгольські оченята загораються якимось штучним недитячим вогнем. Подруга тягне за руку, відходимо.

...Одне з тих місць, де можна смачно та недорого поласувати тістечками, обідній час. Подруга помічає, що забігли діти. „Давай кілька копійок. Мені для вагітної сестри,” – чути біля сусіднього столику. До нас підходить ця сама вагітна сестра. „Дайте копійчку”, – і невинний погляд пронизує тебе. В той же час терпкий запах алкоголю повертає до тями. Відмовляю. „А це?” – вказує на тістечко. „Сказати ж тобі – ні!” дівчина торкає його рукою: „Ти ж не будеш тепер це їсти?” Намагаюся стримати злість: „Слухай, йди звідси.” Вона хватає тістечко і зі сміхом вибігає. Разом з апетитом зникає бажання взагалі повертатися в це, улюблене ще з дитинства, місце.

Ми намагаємося не помічати цих „Дітей вулиці”, обходимо їх, відганяємо.

Але їхня кількість постійно збільшується. Взяти хоча б п'яну „вагітну сестру”. Кого вона народить? Дитину, якій немає місця в цьому світі, яка приречена на нещасливе дитинство, яка обов'язково порушить закон, щоб вижити у ЧУЖОМУ світі. В таких питаннях ми покладаємось на державу, але це – поняття абстрактне. Не держава вагітніє, а через дев'ять місяців розуміє, що зробила помилку. Не держава відмовляється від презервативу, а потім каже, що не готова стати батьком. Причина в нас самих...

Дем'янчук Ольга, студентка
соціально-психологічного факультету ЖДУ